

de Rechtspraak

Rechtbank
Noord-Nederland

[] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX

De heer R. Huijskens en mw. van Velzen
Lindelaan 18
9342 PL Een

Afdeling bestuursrecht

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
Openingstijden van
08.30-17.00 uur

correspondentieadres
Postbus 150
9700 AD Groningen

t (088) 361 14 35 algemeen
t (088) 361 13 33 belasting
f (088) 361 02 26 algemeen
f (088) 361 02 37 belasting
www.rechtspraak.nl

datum 30 oktober 2020
onderdeel Team SZ, VK en Ambtenarenzkn.
contactpersoon mevr I. Haster
doorkiesnummer (088) 361 14 35
ons kenmerk zaaknummer LEE 20 / 44 PW VINK
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 02 26
onderwerp het beroep van R. Huijskens en mw. van Velzen te Een

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer LEE 20 / 44 PW VINK deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Centrale Raad van Beroep, Postbus 16002, 3500 DA Utrecht. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. Het is voor burgers en voor advocaten ook mogelijk om digitaal hoger beroep in te stellen via www.rechtspraak.nl. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening. Kijk op de genoemde internetpagina voor de precieze voorwaarden.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 20/44 PW

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 30 oktober 2020 in het geding tussen

R. Huijskens en C.A.M. van Velzen, te Een, eisers

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Noordenveld, verweerder (gemachtigde: M. van Zanten).

Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2019 (het primaire besluit) heeft verweerder het recht van eiser op een uitkering ingevolge het Bijstandsbesluit zelfstandigen 2004 (Bbz)/Participatiewet (Pw), na opschorting, ingetrokken met ingang van 1 oktober 2019. Deze intrekking is gebaseerd op artikel 54, vierde lid, van de Pw in verband met het uitblijven/niet volledig verstrekken van de door verweerder van eisers gevraagde gegevens.

Bij mailbericht van 21 november 2019 hebben eisers hiertegen bezwaar gemaakt. Dit bezwaarschrift is niet ondertekend door eisers.

Verweerder heeft eisers in de gelegenheid gesteld dit gebrek aan hun bezwaarschrift te herstellen. Dit hebben zij geweigerd.

Bij besluit van 20 december 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers niet-ontvankelijk verklaard.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 22 september 2020. Eisers zijn in persoon verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder de gelegenheid te geven voor nader beraad.

Verweerder heeft de rechtbank schriftelijk geïnformeerd over de uitkomst van het nader beraad. Eisers hebben daarop schriftelijk hun visie gegeven. Partijen hebben vervolgens de rechtbank verzocht om zonder een nadere zitting uitspraak te doen.

De rechtbank heeft vervolgens het onderzoek gesloten.

1. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Eisers ontvangen sinds 23 mei 2019 een uitkering ingevolge het Bbz. In verband met overlast door laag frequente hertz druk golven die eisers ervaren van de UGS-Norg (te Langelo) hebben zij een camper ter beschikking gekregen waarmee zij deze overlast van tijd tot tijd ontvluchten. Eisers hebben verweerder hiervan in kennis gesteld. Verweerder heeft naar aanleiding daarvan een onderzoek gedaan naar de feitelijke verblijfplaats van eisers om het recht op de Bbz-uitkering te kunnen vaststellen. Daartoe heeft verweerder eisers bij brief van 16 oktober 2019 onder meer gevraagd -kort gezegd- vanaf welke datum eisers in de camper verblijven en opgaaf te doen van elke 24 uur waar eisers met de camper hebben verbleven, met daarbij de tijden, handtekeningen en bewijzen van verblijf. Het zogenoemde wijzigingsformulier en de bijlagen dienden te worden ingeleverd bij verweerder vóór 25 oktober 2019. Eisers hebben in reactie hierop op 18 oktober 2019 een e-mail naar verweerder gestuurd. Daarna is tussen verweerder en eisers telefonisch contact geweest op 22 oktober 2019. Daarbij heeft verweerder eisers voorgehouden dat het wijzigingsformulier, ondanks de bezwaren van eisers, ingeleverd dient te worden. Eisers hebben -zakelijk weergegeven- aangevoerd dat hun hoofdverblijf niet is gewijzigd. Eisers hebben daar niet alleen hun woonhuis met moestuin en voliëre met uilen maar ook hun bedrijfsmatige activiteiten. Eisers hebben nadien nog op 23, 25 en 29 oktober 2019 e-mails aan verweerder gestuurd. Met de e-mail van 29 oktober 2019 hebben eisers een overzicht gegeven van hun verblijfslocaties. Bij brief van 30 oktober 2019 heeft verweerder eisers een brief gestuurd over de opschorting van de Bbz-uitkering omdat de opgevraagde gegevens niet op tijd zijn ingeleverd en de door eisers ingeleverde informatie niet compleet is. In de brief staat voorts: "U krijgt een extra kans om op zijn laatst 6 november 2019 de ontbrekende gegevens in te leveren." Eisers zijn tevens per e-mail van 30 oktober 2019 door verweerder geïnformeerd over deze brief. Bij e-mail bericht van 30 oktober 2019 hebben eisers hierop gereageerd met een uitgebreide uiteenzetting omtrent het niet hebben verlaten van hun woonstede, dat zij niet in een camper wonen en dat zij vinden dat de opgevraagde verblijfplaatsen, van eisers per uur van de dag en nacht, hun privacy schendt. Ook op 31 oktober 2019 hebben eisers aan verweerder een e-mail gestuurd, waarin zij stellen officieel formeel bezwaar te maken tegen het opschorten van de Bbz-uitkering. Op 4 november 2019 hebben eisers verweerder nog een tweetal e-mail berichten gestuurd. Verweerder heeft in reactie daarop op 4 november 2019 en op 5 november 2019 e-mail berichten aan eisers gestuurd. In de laatste e-mail heeft verweerder eisers onder meer medegedeeld op welke wijze bezwaar kan worden ingediend tegen een besluit. Op 5 november 2019 hebben eisers nogmaals schriftelijk contact met verweerder over het opschorten van de Bbz-uitkering, dit schrijven bevat ook de handtekeningen van eisers.

Verweerder heeft bij schrijven van 6 november 2019 aan eisers een tweede hersteltermijn geboden om alsnog op zijn laatst 13 november 2019 de ontbrekende gegevens in te leveren. Eisers hebben bij schrijven van 10 november 2019 gereageerd met daarin hun beweegredenen om de gevraagde gegevens niet in te leveren. Op 20 november 2019 heeft verweerder een rapportage opgesteld waarin wordt geconcludeerd tot beëindiging van de Bbz-uitkering van eisers.

2. Bij besluit van 20 november 2019 heeft verweerder de uitkering van eisers ingetrokken per 1 oktober 2019. De reden hiervan is dat verweerder niet kan bepalen of eisers recht hebben gehad op een uitkering vanaf 1 oktober 2019, omdat eisers niet de gegevens hebben ingeleverd die daarvoor nodig zijn en eisers zich daarmee niet hebben gehouden aan de inlichtingenplicht.

-
3. Bij e-mail bericht van 21 november 2019 hebben eisers bezwaar gemaakt tegen voornoemd besluit. Dit bezwaarschrift hebben eisers niet ondertekend.
4. Bij brief van 28 november 2019 heeft verweerder eisers in de gelegenheid gesteld om het bezwaarschrift alsnog te ondertekenen vóór 5 december 2019. Verder is hierin opgenomen dat dit kan leiden tot niet-ontvankelijk verklaring van het bezwaarschrift.
5. Eisers hebben hierop gereageerd bij e-mail van 29 november 2019 waarin zij -kort gezegd- aangeven dat hun e-mail van 21 november 2019 is bedoeld om hun bezwaar formeel vast te leggen. De ondertekening van hun bezwaarschrift hebben eisers achterwege gelaten.
6. De commissie voor de bezwaar- en beroepschriften van de gemeente Noordenveld heeft op 16 december 2019 geadviseerd aan verweerder om het bezwaarschrift van eisers niet-ontvankelijk te verklaren vanwege het ontbreken van de handtekeningen van eisers, ook binnen de geboden hersteltermijn.
7. Bij het bestreden besluit, onder het kopje Besluit bezwaar niet-ontvankelijk, heeft verweerder het volgende opgenomen: "Hierbij delen wij u mee dat wij, overeenkomstig dit advies, hebben besloten uw bezwaar ongegrond te verklaren. Voor de motivering van onze beslissing verwijzen wij u naar dit advies."
- De rechtbank overweegt als volgt.
8. In dit geschil is aan de orde de vraag of verweerder het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.
9. Uit de artikelen 6:5 en 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) volgt dat een bezwaarschrift dient te zijn ondertekend en dat, indien een bezwaarschrift niet is ondertekend, het bezwaar niet-ontvankelijk kan worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn. De rechtbank stelt vast dat eisers, hoewel gewezen op het risico van niet-ontvankelijk verklaring, het bezwaarschrift niet binnen de aan hen gestelde termijn hebben ondertekend, zodat verweerder in beginsel de bevoegdheid had om het bezwaar niet-ontvankelijk te verklaren.
10. De rechtbank overweegt verder dat de ondertekening van een bezwaarschrift dient als bewijs dat het geschrift daadwerkelijk door de indiener is opgesteld. In navolging van jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (zie de uitspraak van 4 augustus 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:2705) is de rechtbank van oordeel dat een niet-ontvankelijk-verklaring van het bezwaarschrift evenwel achterwege kan blijven, indien de identiteit van de indiener van het bezwaar op andere wijze kan worden vastgesteld of aan diens identiteit niet hoeft te worden getwijfeld.
11. Gezien de feiten en omstandigheden is naar het oordeel van de rechtbank de conclusie gerechtvaardigd dat niet behoefde te worden getwijfeld aan de identiteit van eisers als indieners van het bezwaarschrift. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting ook bevestigd dat geen twijfels bestonden omtrent de identiteit van eisers. Daarbij heeft verweerder aangegeven alleen te hebben gekozen voor niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar, omdat eisers geen gebruik hebben gemaakt van de gegeven mogelijkheid hun

bezwaarschrift alsnog ondertekend in te dienen. Nu verweerder uitsluitend om deze formele reden tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaarschrift van eisers is overgegaan, terwijl aan hun identiteit niet behoefde te worden getwijfeld, is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid om het bezwaarschrift van eisers niet-ontvankelijk te verklaren. Het beroep tegen het bestreden besluit is derhalve gegrond en dit besluit komt dan ook voor vernietiging in aanmerking.

12. Op grond van artikel 8:69 van de Awb dient de bestuursrechter bij zijn beoordeling, behoudens de verplichte ambtshalve toetsing van het in beroep bestreden besluit aan geschreven en ongeschreven rechtsregels en algemene rechtsbeginselen die geacht moeten worden van openbare orde te zijn, de door de indiener van het beroepschrift aangevoerde beroepsgronden tot uitgangspunt te nemen. Daarbij is de bestuursrechter gehouden de aangevoerde beroepsgronden voldoende ruim naar hun strekking op te vatten en is hij voorts, ingevolge artikel 8:69, tweede lid, van de Awb, verplicht ambtshalve de rechtsgronden aan te vullen. Met deze door de wetgever gewilde afbakening van de omvang van het geding verdraagt zich niet dat de bestuursrechter, in het kader van de toetsing van het in beroep bestreden besluit, de grondslag van dat besluit uitbreidt. Nu het bestreden besluit enkel ziet op de niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar, valt hetgeen eisers inhoudelijk hebben aangevoerd over de redenen waarom zij menen dat verweerder de Bbz-uitkering ten onrechte per 1 oktober 2019 heeft ingetrokken, buiten de omvang van het geding en dient dit buiten beschouwing te worden gelaten door de rechtbank. De rechtbank komt dus niet toe aan de inhoudelijke beoordeling hiervan.

13. Uit de vernietiging van het bestreden besluit volgt dat verweerder een nieuw besluit op het bezwaar tegen het primaire besluit zal moeten nemen. In die bezwaarprocedure kan dan de vraag aan de orde komen of eisers in de te beoordelen periode hun zogenoemde woonstede hebben verplaatst buiten de gemeente Noordenveld. In dat geval dient te worden betrokken artikel 40, eerste lid, van de Pw waaruit volgt dat recht op bijstand bestaat jegens het college van de gemeente waar de belanghebbende woonplaats heeft als bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, en 11 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek. Voor het antwoord op de vraag waar iemand woont, is bepalend de plaats waar hij werkelijk woont met zijn gezin en waar het centrum van zijn maatschappelijk leven zich bevindt (vgl. Centrale Raad van Beroep, 1 september 2015, ECLI:NL:CRVB:2015:3099). De vraag waar iemand zijn woonplaats heeft als bedoeld in artikel 40, eerste lid, van de Pw dient dan ook beantwoord te worden aan de hand van concrete feiten en omstandigheden. Bedoelde feiten en omstandigheden betreffen bijvoorbeeld waar eisers hun post ontvangen en zij hun administratie en kleding bewaren. Waar eisers het centrum van hun maatschappelijk leven hebben kan daarbij onder meer blijken uit overige omstandigheden zoals de telefoon- en internetaansluitingen van eisers, alsook uit verzekeringen en inschrijvingen bij dienstverleners in de gezondheidszorg. Daarbij geldt wel, hoewel de last om aannemelijk te maken dat aan de voorwaarden voor intrekking is voldaan in beginsel op het bijstandverlenend orgaan rust, dat van eisers medewerking aan dit onderzoek mag worden verwacht.

14. Het beroep wordt gegrond verklaard. Verweerder zal worden opgedragen om met inachtneming van deze uitspraak opnieuw op het bezwaar van eisers te beslissen. De rechtbank zal verweerder opdragen het door eisers betaalde griffierecht aan hen te vergoeden.

15. Eisers hebben de rechtbank verzocht om verweerder in de proceskosten te veroordelen.

16. Op grond van artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit proceskosten bestuursrecht kan een veroordeling in de kosten als bedoeld in artikel 8:75 onderscheidenlijk een vergoeding van de kosten als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, of 7:28, tweede lid, van de Awb uitsluitend betrekking hebben op kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. De rechtbank stelt vast dat geen sprake is van het beroepsmatig verlenen van rechtsbijstand waardoor geen veroordeling kan worden uitgesproken tot vergoeding van de door eisers opgegeven proceskosten.

Beslissing

De rechtbank

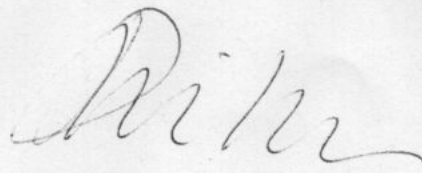
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 20 december 2019;
- draagt verweerder op binnen 6 weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van eisers tegen het primaire besluit;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 48,- aan eisers te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.W.J. Vinkes, rechter, in aanwezigheid van J.A.B. Peterse-Verver, griffier op 30 oktober 2020. De uitspraak wordt openbaar gemaakt op de eerstvolgende maandag na deze datum.

de griffier

de rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **30 OKT 2020**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.